

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 1 грудня 1983 року

№ 143 (3338).

Ціна 2 коп.

ВІДСТОЯТИ МИР НА ПЛАНЕТІ

АНТИВОЄННИЙ МІТИНГ МОЛОДІ

Естафета миру — в руках молодих. У ці тривожні дні, коли мілітаристи США і НАТО почали розміщення на європейському континенті нових американських ракет першого удару, мільйони юнаків і дівчат нашої країни говорять рішуче «Ні» паліям війни, гаряче підтримують заяву товариша Ю. В. Андропова. Їх думки й почуття висловили учасники масового антивоєнного мітингу молоді міста Москви, який пройшов 29 листопада.

Ущербь заповнений Палац спорту в Лужниках — найбільший зал столиці. Понад одинадцять тисяч чоловік — представники робітничого класу, інтелігенції, учнівської і студентської молоді — зібрались тут за покликком серця. Над трибунами — суцільні плакати і транспаранти: «Молодь, об'єднайся в боротьбі за мир і роззброєння!», «Хай живе миролюбна зовнішня політика Радянського Союзу!», «Агресивні плани США і НАТО — загроза загальному мирові!».

Звучать позивні Гімну демократичної молоді, які відкривають мітинг.

Політика миру нашої Батьківщини спрямована в майбутнє, повністю відповідає інтересам і сподіванням молодого покоління, відзначив, вітаючи присутніх, перший секретар ЦК ВЛКСМ В. М. Мишин. Саме тому все, що роблять в інтересах миру Комуністична партія і Радянська держава, знаходить живий відгук у серцях комсомольців, всіх радянських юнаків і дівчат.

На численних заходах «Маршу миру радянської молоді», на мітингах і зборах, які проходять у ці дні в комсомольських організаціях, юність одностайно за-

являє, що не пошкодує сил для гарантування безпеки Батьківщини, ще енергійніше, продуктивніше працюватиме в інтересах збереження миру на Землі.

Тільки спільними зусиллями людей на різних континентах можна зірвати зловісні замисли імперіалістів. Сьогодні, як ніколи раніше, потрібні згуртованість, і єдність міжнародного прогресивного і демократичного молодіжного руху в боротьбі за мир. Прагнучи примножити вклад у боротьбу проти загрози ядерної війни, Ленінський комсомол виступив з ініціативою — провести в 1985 році в місті-герої Москві XII Всесвітній фестиваль молоді і студентів. Про це було оголошено на мітингу.

Н. Махонін, токарь автомобільного заводу імені Ленінського комсомолу, В. Герасимов, робітник 1-ї зразкової друкарні імені А. О. Жданова та інші промовці підкреслили, що проведення форуму юних у рік, коли вся миролюбна громадськість планети відзначає 40-річчя Перемоги над фашизмом і 10-річчя підписання Заключного акта наради з питань безпеки і співробітництва в Європі, покликане ще більше згуртувати прогресивну юність планети в боротьбі за мир і дружбу, стати яскравим оглядом антиімперіалістичної солідарності молодих.

Учасники мітингу одностайно прийняли резолюцію, в якій висловлено рішення юності Країни Рад зробити все можливе для приборкання гонки озброєнь і усунення загрози ядерної війни, міститься заклики до зарубіжних ровесників об'єднати зусилля в боротьбі за мир.

(Кор. ТАРС).

НА ЗАКІНЧЕННЯ свого виступу на зустрічі другий секретар обкому комсомолу Володимир Іванов сказав:

— Хочеться, щоб розмова у нас вийшла відверта, серйозна. Проблеми розвитку сільського господарства в області — це проблеми багатьох господарств, які ви уявляєте і не думаю, що вам вони байдужі. Зібралися ми сьогодні, аби поміркувати над нашим завтрашнім днем.

На зустріч молодих працівників сільського господарства з членами президії обласної Ради профспілок, членами бюро обкому комсомолу до Кіровограда прибуло 210 юнаків і дівчат з різних районів області. Це кращі з кращих сьогоднішнього наймолодшого поповнення тракторних бригад, молочнотоварних ферм, відгодівельних комплексів, ке-

ЗАГЛЯНУТИ У ДЕНЬ ЗАВТРАШНІЙ

зібралися молоді хлібороби, тваринники області на зустрічі з членами обласної ради профспілок, членами бюро обкому ЛКСМУ

шкільному навчально-виробничому комбінаті опанував професію механізатора. Щиро признаюсь — у перші дні нелегко приходилось. Але без свого наставника Олександра Миколайовича Коврижина мені довго довелося би втягуватися у незвичний для мене, цього річного випускника, режим роботи тракторної бригади. Та й увесь колектив не відмовляв у будь-якій пораді. Вже у вересні я сів за

Наша бригада — одна з кращих у колгоспі. І мені, молодому бригадирові (всього рік, як я очолив колектив після закінчення Кіровоградського технікуму керівних кадрів для сільського господарства), мені довго довелося би підтримувати цю репутацію. Допомогає весь колектив. Особливо ті, до кого також незабаром ітимуть за досвідом — мої ровесники, недавні випускники десятирічної комсомольці Анастасії Бабаха-

госпу робить для цього чимало. Кам'янець приваблює молодих: всі вулиці заасфальтовані, є тут прекрасні магазини, їдальня, пункт побутового обслуговування, сучасна лазня, спортзал, чудовий будинок культури... А які світлі, просторі будинки вирастають у селі щороку! Лише в нинішньому для молодих сімей зведено 6 упорядкованих квартир. Міцні зв'язки нашого колгоспу з десятирічною

рівники середньої ланки сільськогосподарського виробництва. Недавні випускники середніх шкіл області (деяким учасникам зустрічі лише цього року було вручено атестати про середню освіту) — сьогодні вони гордість і надія села. Це вони розгортають масовий рух за виконання Продовольчої програми СРСР.

У сільському господарстві області нині трудиться 35 тисяч хлопців і дівчат. Щороку зростає кількість комсомольсько-молодіжних колективів: тільки за останні два роки їх появилось понад п'ятдесят. Рівномірно зростає приплив молоді в усі галузі сільськогосподарського виробництва. І залишається в селі молодь переконала, що її покликання — поле, ферма.

— Після служби в Радянській Армії повернувшись працювати у своє господарство, — сказав на зустрічі молодий тракторист колгоспу «Дружба» Довровеличківського району Василь Курдюков. — І вирішив я це не сьогодні і не вчора. Ще малим я полюбив техніку, у між-

кермо БМ-6. Працювалося добре, аж самому не вистало, коли зранку мені називали результат — півтори норми. Це надихає, підносить.

З мого класу працювати в колгоспі залишилась ціла група хлопців. І добре, що правління господарства не обходить нас увагою. А ми у відповідь прагнемо довести — у сільське господарство прийшли люди не випадкові. Так, два екіпажі, у яких помічниками комбайнерів були мої ровесники, намолотили більш як по 5 тисяч центнерів зерна.

Слово — учасникові зустрічі бригадирові тракторної бригади колгоспу імені Пархоменка Новоградківського району Віталію Шуляку: — Про комсомольсько-молодіжну місію ми. Зараз у нас і третини молоді немає у бригаді, але думаю про день прийдешній серйозно. Адже не сьогодні — завтра проводжатимемо на пенсію своїх ветеранів, і потрібна зміна. То й готувати її треба сьогодні, не відкладаючи на колись, готувати на досвіді найкращих наших механізаторів О. А. Сушка, В. І. Титовського та інших.

но, Олег Кузьмін, Олександр Мандзюк, комбайнер Володимир Шишмарьов, механізатор Анастасія Трачук.

Проблем ще достатньо — окрім названої вище, кадрової, ще і нестача техніки, і погане забезпечення запасними частинами... Простіше, коли розв'язання їх залежить від нас самих.

Про це ж говорив на зустрічі і механізатор колгоспу імені Калініна Новоархангельського району Сергій Крижанівський:

— Бувають періоди, коли в бригаді п'ята частина тракторів — несправні. У спецмайстернях вони ремонтуються по кілька місяців, про запчастини вже набридло щодня говорити... І нам, хліборобам, важко усвідомлювати, що в гарячу пору трактори не працюють через безгосподарність, байдужість окремих працівників сільгосптехніки. Помімо, відповідальність за високі показники повинні розділяти з нами представники всіх служб агропромислового комплексу. Тоді це сприятиме закріпленню молоді на селі. А це наша основна зараз турбота. І правління кол-

госпу робить для цього чимало. Кам'янець приваблює молодих: всі вулиці заасфальтовані, є тут прекрасні магазини, їдальня, пункт побутового обслуговування, сучасна лазня, спортзал, чудовий будинок культури... А які світлі, просторі будинки вирастають у селі щороку! Лише в нинішньому для молодих сімей зведено 6 упорядкованих квартир. Міцні зв'язки нашого колгоспу з десятирічною

Досвідом закріплення молоді на селі ділилися й інші учасники зустрічі. Розмова вийшла ділова, конкретна.

Учасники зустрічі висловили впевненість у тому, що молодь Кіровоградщини активною працею, підвищенням ефективності і якості роботи, посиленням режиму економії зробить вагомий внесок у виконання планів економічного і соціального розвитку країни в одинадцятій п'ятирічці.

На зустрічі виступив секретар обкому профспілок області Василь Курдюков, який висловив сподівання, що молодь Кіровоградщини активною працею, підвищенням ефективності і якості роботи, посиленням режиму економії зробить вагомий внесок у виконання планів економічного і соціального розвитку країни в одинадцятій п'ятирічці.

Того ж дня молоді хлібороби, учасники зустрічі, відбули до Одеси, звідки почнется їхній десятиденний круїз по Чорному морю на теплоході «Росія».

В. ВАСИЛІВ.

На знімку: учасники зустрічі — молоді хлібороби Новоархангельського району.

Фото І. МОРЗУНА.

Зміцнювати могутність Вітчизни

За годину до початку робочого дня 28 листопада відбувся мітинг у Кіровоградській райсільгосптехніці. Відкрив його голова профкому райсільгосптехніки Л. З. Синенко. Близько трьохсот робітників і службовців висловили гнівний протест проти політики американської адміністрації, урядів Великобританії, Італії, ФРН, які почали розміщення крилатих ракет і ракет «Першинг-2» у Західній Європі.

— Натовські безумці наблизилися розмістити американські ракети на європейському континенті. Майже сорок років Європа не знає війни. Для того, щоб так було, пройшов і я у свій час фронтоний дорогами, — сказав учасник Великої Вітчизняної війни слюсар І. В. Демиденко. — Тепер мирові, який ми відвоювали та-

кою дорогою ціною, знову загрожує небезпека. Але, як сказав у Заяві Юрій Володимирович Андропов, ми зуміємо захистити себе. Тож сьогодні нам потрібно ще краще працювати, щоб зміцнювати могутність і обороноздатність нашої країни.

— За десять місяців цього року колектив електроцеху райсільгосптехніки виконав план трьох років п'ятирічки, — продовжив молодий комуніст електрик О. Левченко. — До кінця року понад план буде виконано ремонтних робіт на 34 тисячі карбованців. Це буде наш внесок у справу миру.

Присутні одностайно схвалили Заяву Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Ю. В. Андропова.

Кіровоградський район.

Приймай, село, поповнення

Освоївши програму спеціальних курсів для випускників шкіл, перші трудові призначення в села Чернівецької області одержали тваринники, овочівники, машиністи по обслуговуванню техніки, слюсарі, зварники, майстри-наладчики.

Турботу про працевлаштування вчорашніх десятикласників разом з колгоспани і радгоспани взяли на себе підрозділи РАПО, організувавши в господарствах підготовку кадрів масових сільськогосподарських професій. Під керівництвом досвідчених спеціалістів, ветеранів виробництва юнаки і дівчата навчаються безпосередньо в колгоспах і радгоспах, на

курсах в об'єднаннях сільгосптехніки і сільгоспхімії.

Цього року більше третини випускників шкіл Буковини залишилися працювати в рідних селах, стільки ж — здобувають потрібні спеціальності в ПТУ республіки. Вчнтися сюди багато з них пішли за направленнями господарств.

Кор. ПАТАУ.

ПРОЧИТАЛА в газеті за 24 листопада інтерв'ю з пропагандистом школи «Ідеологічна боротьба і молодь», яка працює на Кіровоградському заводі радіоприборів, і вирішила відгукнутися. У цьому році я веду такий же курс у своєму санаторії «Лісова поляна».

Добре, що редакція запропонувала включитися до розмови пропагандистам саме цієї школи. У складній міжнародній обстаноці проблеми ідеологічного виховання молоді мають виключне значення. І хотілося б, щоб люди, які пропагують ці важливі питання в системі комсомольського політнавчання, включилися у розмову, поділилися досвідом своєї роботи.

Хоч пропагандистський стаж у мене поки що незначний, та дещо я вже зрозуміла. І, мабуть, не помилюсь, коли скажу, що основним у роботі пропагандиста є вміння добирати факти. Про це і хотілося б поговорити детальніше.

ЗРОЗУМІЛО, ПЕРЕКОНЛИВО

Уміння переконувати — це велике мистецтво. Пам'ятаю, ще в перший рік своєї пропагандистської діяльності окремі заняття мені просто не вдавалися. Ніби й правильно все говорю (адже до кожного заняття старанно готувалася), але відчувалося: аудиторія не сприймає так, як хотілося б. Тихо сидять, начебто слухають, але по очах бачу, що всі мої комсомольські думки десь далеко. Порадилася зі своїми старшими колегами-пропагандистами. Кажуть: мабуть, не вмієш добирати цікавий фактичний матеріал. Послухала я їхніх порад, побувала на заняттях досвідченого пропагандиста нашого санаторію Любові Іванівни Матвієнко і зрозуміла, що й справді не зовсім добре орієнтуюсь у фактах.

Менше політичної тріс-

котії, більше уваги простим, живим, узятим із життя фактам комуністичного будівництва — такою була вимога В. І. Леніна. Це прямо стосується нашого курсу «Ідеологічна боротьба і молодь». Треба вміти розставити факти так, щоб жодне слово будь-якого заняття не залишалось поза увагою слухачів. Тепер, готуючись до заняття, я намагаюсь побудувати свою бесіду згідно з трьома найголовнішими вимогами: конкретність (тобто не загальні слова, а близькі і зрозумілі слухачам факти), чітка аргументація (факти — це основа моїх роздумів і часто самостійних висновків слухачів, до яких їх слід підвести) та засоби зосередження уваги людей (нерідко, коли увага послаблюється, досвідчений пропагандист наводить цікавий, гострий факт,

і аудиторія, як правило, поживається).

На озброєнні у комсомольського пропагандиста завжди повинні бути різноманітні фактичний матеріал, насамперед із життя самотньої сфери, і тому важче використовувати трудові показники комсомольців. Адже у нас немає планів, норм виробітку тощо. Проте результати соціалізації, активності комсомольців, ставлення до своїх службових обов'язків працівників середньої ланки підприємств нашого лікувального закладу (саме вони є слухачами політшколи) — завжди привід для серйозної ділової розмови на політзанятті.

У роботі зі своїми слухачами я поєдную дві форми навчання: класичну — роз-

мову, бесіду, і самостійне опрацювання. Ми маємо в санаторії хорошу бібліотеку, постійно переобладнується у ній куточок комсомольської політосвіти; велику допомогу у підготовці до заняття надає слухачам завідувача бібліотекою Л. І. Матвієнко. Особливо активні у підготовці рефератів, виступів провізор Ольга Доморозька, лаборантка Людмила Куценко, санітарка Людмила Даниленко, прачка Галина Хміль та інші.

В інтерв'ю «Мистецтво переконувати» Сергій Олександрович Фурман ділиться деякими прийомами зацікавлення аудиторії. Цілком згодна з тим, що сучасна молодь потребує різноманітної інформації, і неправильно було б у спілкуванні з нею прикриватися планом заняття. Програма, як відомо,

не догма. Тому я теж у фактичний матеріал тієї чи іншої теми намагаюсь включити епізод із повсякденного життя, цікавий історичний факт (він, як правило, допомагає краще побачити досягнення сучасності), цитати з художніх творів, щоденників, листів відомих людей. Буває, що саме якийсь із цих моментів переростає у дискусію. Тоді цікаво працюється і слухачам, і пропагандистові. Таким чином вдається уникнути формалізму у веденні політзаняття. А як вважаєте ви, шановні колеги?

Г. ПРОТАСОВА,
пропагандист школи
комсомольської політосвіти санаторію «Лісова поляна»,
Кіровоградський район.

МОЛОДІЖНИ

НОВИНИ

Свято дитячої музики відбулось у Ворошиловграді — обласна філармонія «Ровесник» відкрила новий концертний сезон. Гостями дітей був лауреат всесоюзних і республіканських фестивалів піонерської і політичної пісні — хор Харківського палацу піонерів і школярів імені П. П. Постишева «Скворушка». Концерт завершила пісня Ю. Чичкова «Дитинство — це я і ти», виконана юними співачками разом з глядачами.

Близько ста видів екзотичних рослин оселились у палаці з скла і металу, що виріс на території Запорізького дитячого ботанічного саду. Більшість зелених новоселів «переїхали» сюди з Ялти і Сочі, а частину дерев і кущів юнати виростили в оранжереях і на дослідних ділянках. Зимовий сад, закладений колективом учителів і школярів з допомогою шефів — промислових підприємств міста, стане своєрідною лабораторією для юнатів обласного центру. Тут вони будуть не тільки на практиці вивчати біологію, а й доглядати за субтропічними рослинами, вести селекційну роботу.

Сеансом одночасної гри екс-чемпіона республіки, чемпіона Закарпаття В. І. Охотника з юними партнерами відкрився шахово-шашковий клуб «Біла тура» при житлово-експлуатаційному управлінні № 5 в Ужгороді. До кінця року планується відкрити також клуби юних техніків, художників і пожежників. Це дасть змогу значно поліпшити виховну роботу з дітьми за місцем проживання.

(РАТАУ).

За найвищим еталоном

Важко визначити, що ж за господарська одиниця в зернофуражному комбінаті молодіжний трудовий колектив «П. Сарийський» — бригада чи цех.

— А чому б і не завод? — жартома запитує секретар комітету комсомолу комбінату Кирил Нинчев. — Нічого, що в ньому тільки 42 чоловіка, але ж це третина всього колективу підприємства.

— «Гарантуємо високу якість праці» — під таким девізом працюють групи на грануляторі, млині і електрообслуговуванні, які очолюють Сімеон Георгієв, Станко Стоянов, Красен Георгієв.

— Щоденний виробіток комбикорму доведено до 90 тонн, що значно вище завдання.

— Силами юних створено клуб, де працюють гуртки

РУКУ, РОВЕСНИКУ!

досвіду йому не позичати. Хоч приходять новачки, котрим доводиться долати не один виробничий щабель, щоб досягти рівня майстрів. У цьому їм допомагають наставники Микола Ілієв і Ревдест Ісмаїлов, дозувальники Саша Іванова і Димитрина Атанасова, електротех-

На знімку: колектив комсомольсько-молодіжної бригади.
Фото Ніколая АБАДЖІЄВА.

— Важливе тут ще й інше, — підтримує розмову директор комбінату Іван Колєв. — Молодіжне завдання передається всім працівникам. А молодіжному колективу всього п'ять років. Працює він добре, не раз виходив переможцем у комбінаті. Коли був удостоєний права здавати продукцію без попереднього контролю, дехто сумнівався — як не як, а третина всього колективу — комбінату. Але комсомольці не підвели та ще й показали, що їм під силу будь-які складні завдання.

Про ці успіхи нам розповіли керівник колективу Петко Герджиков і його комсомольський секретар Марієта Маркова:

— Колектив — один із кращих у країні у молодіжному поході за підвищення якості продукції і економію сировини, матеріалів, пального і електроенергії, за що відзначений ЦК ДКСМ.

художньої самодіяльності, політичний клуб, школа передового досвіду.

Уміють комсомольці добре трудитися, весело і цікаво відпочивати. Після роботи вони часто всім колективом відвідують театр, ходять в кіно, займаються спортом.

Молодим завжди притаманний творчий пошук. Ця риса характерна і для молодіжного трудового колективу. І не випадково окружний комітет партії схвалив досвід роботи колективу і рекомендував його для впровадження на інших підприємствах.

Дбають молоді трудівники комбінату про стабільну роботу свого підприємства. Тож з їхньої ініціативи проведено ремонт приміщень, оновлено технологічне устаткування. Це дало можливість перейти на роботу у три зміни і значно збільшити випуск продукції.

Колектив молодіжний, але

нік Лазар Філіпов, гранувальник Сімеон Монева та інші досвідчені робітники. Новачки переймають кращий досвід, вчаться творчого підходу до справи, новаторства. А воно у молодіжному колективі розвинуте широко. Серед кращих спеціалізаторів монтер Петко Петков. Активно працює клуб науково-технічної творчості молоді. Саме його члени стали ініціаторами створення автоматичного приладу для взяття проби комбикорму.

Такі сьогоднішні здобутки і турботи молодіжного колективу, який трудиться за еталоном якості. Його і самого називають еталоном, бо живуть комсомольці за законами комунізму, високої відповідальності за доручену справу.

Ніколай ЖЕЛЕВ.
Голубинський округ,
Народна Республіка
Болгарія.

Збори комсомольських активістів

Семинар секретарів первинних комсомольських організацій і групкомсоргів провів Олександрівський райком комсомолу. З доповіддю «XIX з'їзд ВЛКСМ і завдання дальшого організаційно-політичного зміцнення комсомольських організацій на сучасному етапі» виступив перший секретар райкому комсомолу В. Брайко. Комсомольських активістів

з питаннями організаційної роботи в первинній комсомольській організації ознайомили завідувачі відділами райкому ЛКСМ України В. Гречкосій та Л. Спіріна. Про систему ідеологічної роботи в комсомольських організаціях розповіла другий секретар райкому комсомолу Н. В. Чижма.

В. БІЛОШАПКА.
Олександрівський район.

IV ВСЕСОЮЗНИЙ ТИЖДЕНЬ «ТЕАТР — ДІТЯМ І ЮНАЦТВУ»

Спілкування з мистецтвом

У цьому році традиційний тиждень «Театр — дітям і юнацтву» присвячено 40-річчю Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні.

24 листопада учні 4-ї, 14-ї, 23-ї шкіл обласного центру стали учасниками відкриття театального свята для дітей. На сцені професійного театру показали свої вистави юні ляльководи будинку піонерів і школярів (керівник Н. Савченко), школи № 32 (керівник Г. Іохіна), дитячої бібліотеки імені А. Гайдара (керівники В. Шубіна, Л. Шевельова). У ці дні малюнки, ручні вироби учнів дитячої художньої школи прикрашали фойє обласного лялькового театру.

Вперше відкрились двері театру для вихованців дитячого садка № 3. Для них була підготовлена урочиста посвята у глядачі. Герої казок ознайомили малюків з правилами поведінки в театрі, подарували на пам'ять значки із зображеннями казкових персонажів.

З процесом виготовлення ляльок, декорацій ознайомили учнів Соснівської школи Кіровоградського району театральні художники, бутафори, декоратори, модельєри.

Цікавим заходом у програмі тижня стало проведення Дня вчителів початкових класів. Їм головний режисер театру ляльок С. А. Тіктінер розповів про роль театру в ідейно-естетичному вихованні школярів.

Стало традицією під час

театрального тижня виїжджати зі спектаклями в районні області. Так, група акторів обласного лялькового театру побувала у Світловодському районі з виставою «Поросятко Чок» М. Туровер і Я. Мирсакова. Там же проводились творчі зустрічі, бесіди з глядачами.

Колектив обласного українського музично-драматичного театру імені М. Л. Кропивницького показав старшокласникам Петрівського та Долинського районів виставу «Поєдинок» за п'єсою М. Байджієва.

Змістовно пройшов тиждень «Театр — дітям і юнацтву» у самодіяльних театральних колективах області. Драматичний колектив будинку культури Завалівського графітового комбінату показав у ці дні своїм землякам «Голубівський ліс» С. Голованівського, а Олександрівський народний театр — «Голубі олені» О. Коломійця. Цікаво пройшов у олександрівських аматорів і школярів диспут «Що таке творчість і що — виконавець?»; надовго запам'ятається старшокласникам зустріч з учасниками агібригади «Факел» будинку культури Побузького нікелевого заводу.

У дні тижня театральні вистави та різноманітні заходи було охоплено понад п'ятнадцять тисяч юних глядачів.

З. ТАТАРОВА,
інспектор відділу мистецтва управління культури обласного центру.

ПРОМАНТИК

АНОНС

НИНІШНІЙ ВИПУСК «РОМАНТИКА» ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ ТИМ, ХТО НА РИШТОВАНИХ НОВОБУДОВ І КОЛГОСПНИХ ПОЛЯХ, ЗА КЕРМОМ КОМБАЙНІВ І В ЛІКАРНЯНИХ ПАЛАТАХ ЗА 55 ДНІВ (РІВНО СІЛЬКИ ТРИВАЄ ТРЕТІЙ, ТРУДОВИЙ) ДОВЕЛИ СВОЄ ВМІННЯ ВІДМІННО ТРУДИТИСЯ. А ЩЕ ВИПРОБУВАЛИ СВОЇ СИЛИ У ВЕЛИКИХ СЕРІОЗНИХ СПРАВАХ, ПІЗНАЛИ ЦІНУ СПРАВЖНЬОЇ ДРУЖБИ.

Перше трудове літо «Полум'я»

Для нас, бійців загону «Полум'я» педагогічного факультету Кіровоградського державного педінституту імені О. С. Пушкіна, минуле трудове літо було першим. Наш колектив — безкорисливої праці. В інституті є добра традиція, за якою група, що перемагає в соціалістичному змаганні серед першкурсників, стає ядром загону безкорисливої праці. І ми добилися права бути членами «Полум'я».

Працював наш загін на ланах колгоспу «Росія» Новоукраїнського району. За два місяці роботи зібрали десятки тонн овочів, висадили сільськогосподарські культури на 43 гектарах. Норми завжди перевиконували. Відзначу

Курлову, Л. Угленко, Ралко, Т. Супрун, Н. Красножон, І. Шевченко, Н. Мазур, які не тільки добре працювали, а й брали активну участь у громадському житті загону і колгоспу. Зокрема, Т. Супрун, Н. Мазур виступили на обжинках у господарстві. А І. Бондарева прочитала жінкам городньої бригади лекцію прямо в полі.

Для хліборобів бійці нашого загону дали три концерти художньої самодіяльності і організували п'ять виступів агітбригади, провели зустріч з передовиками нинішніх жнив у колгоспі «Росія». Дівчата взяли шефство над ветеранами Великої Вітчизняної війни, записали спогади одного з них — Ф. Ф. Петрова. Встановили тісні зв'язки з секретарем комсомольської організації колгоспу Н. Ожогою і з місцевою середньою школою № 3. У десятирічці студзагонівці фарбували підлогу, білили стіни і стеблю, виготовляли наочне приладдя, допомагали оформляти кабінети і лікували книги у шкільній бібліотеці.

Бійці «Полум'я» організували два консультанти, де розповідали про наш інститут, умови вступу до нього.

Зароблені 2695 карбованців члени студзагону перевели на рахунок Кіровоградського дитбудинку.

З. ГОНОПОЛЬСЬКА,
командир загону «Полум'я» Кіровоградського педінституту імені О. С. Пушкіна.

«ЧАС. БАТЬКІВЩИНА. МИ.»

так називалась програма народного самодіяльного агіттеатру «Сучасний» Кіровоградського інституту сільгоспмашинобудування.

З нею аматори виступали перед будівниками Липнязького цукрового заводу, трудівниками колгоспів «Правда», «Росія» Новоукраїнського району,

бійцями студентських загонів.

Куди б не завітали учасники самодіяльного агіттеатру, глядачі зустрічали їх оплесками. Особливо сподобалися виступи студентів Олега Ковальського, Костянтина Сенкіна, Валентини Кузнецової, Людмили Новикової.

Наш кор.

ХРОНІКА СТУДЗАГОНІВСЬКОГО ЛІТА

Екзамен на працелюбство, витримку, стійкість здали майже 2,5 тисячі учасників третього трудового семестру області. Вони виконали обсяг роботи на суму 3634,6 тисячі карбованців.

У 8 будівельних загонах робота була організована за методом бригадного підряду, в 11 опрацьовані особисті рахунки ефективності й якості. Зеконмовлено буд-

матеріалів на 15300 карбованців.

Свій вклад у виконання Продовольчої програми внесли студентські сільськогосподарські загони. У неробочий час для громадської худоби заготовлено майже 2100 тонн різноманітних.

Із 42 зданих в експлуатацію об'єктів, на яких працювали бійці СБЗ, 15 прийнято з оцінкою «відмінно», 27 — з оцінкою

Шикуйтеся, загони!

Відшуміло будзагонівське літо. Зайняли свої місця в студентських аудиторіях і кабінетах учорашні муляри і бетонувальники, слюсарі і токарі, облицювальники і столярні. Попереду — цілий рік лекцій, семінарів, практичних занять, колоківів. Але довго будуть згадувати хлопці й дівчата будзагонівські будні. Для когось вони були цього літа першими, для когось останніми. Пам'ять берегтиме і радість колективної праці, веселі вечори біля вогнища, і росяні світанки.

Руками студзагонівців області зроблено чимало. Про свої здобутки розповідає комісар механізованого загону «Механік-83» Кіровоградського технікуму механізації сільськогосподарства **ЮРІЙ ПТАШИНСЬКИЙ.**

Ю. ПТАШИНСЬКИЙ:
— Наш «Механік-83» — один з шести механізованих загонів, які були створені цього літа в технікумі. Відразу після екзамени в кінці червня виїхали у Кіровоградський район. Загін був великий і одне господарство не могло прийняти відразу всіх, тож вирішили розділитися на три бригади, які працювали у колгоспах імені Фрунзе та «Кіровоградський» і в радгоспі «Кіровоградський».

Якщо підбити підсумки роботи «Механік-83», то скажу, що потрудилися хлопці на славу. Ми працювали в гарячу урожайну пору нарівні з досвідченими механізаторами господарств. Для нас, майбут-

ніх техніків-механіків, така практика на колгоспній ниві — найкращий екзамєн.

Сергій Коноград і Віктор Почапський працювали помічниками комбайнерів, і збрали у колгоспі імені Фрунзе 4979 центнерів хліба.

Роботи не цуралися ніякої: і техніку допомагали ремонтувати, і корми підвозили на птахофабрику. Але все ж основним місцем трудового загартовування було для нас колгоспне поле. Силами нашого механізованого загону зорано на зяб 233 гектари і закультивовано 576 гектарів угодь, покладено у валки зернові культури на 370 гектарах. А крім цього, лущили стерню, сіяли разом із колгоспниками озимі культури.

У праці ми відчували себе господарями рідної землі, яку передали нам у спадщину діди і батьки. А попереду у кожного своє поле, на якому нинішнє трудове завдання стане багатим життєвим досвідом і вмінням.

Впевнено водили по колгоспних ланах свої Т-74 Олег Гладковский, Сергій Денисенко, Олександр Савченко, Юрій Плющ. Разом з механізаторами господарств орали, борошували, сіяли. І разом з ними під час недовгого перепочинку, коли кухарі частували смачним обідом, вели статистичну розмову про вічні хліборобські турботи.

Олег і Сашко до того ж не тільки добре працювали. Коли випадала вільна хвилинка (хоч їх було не так багато) любили поспілкуватися з худобою біля ставка. І тоді в нашому меню з'являлась смажена риба і юшка.

Хлопці з третьої бригади, які працювали у селі Вільному, у радгоспному дитсадку допомогли дещо обладнати, пофарбувати.

За підсумками соціалістичного змагання серед механізованих загонів, що діяли у технікумі, наш «Механік-83» став переможцем.

На знімку: Ю. ПТАШИНСЬКИЙ.

Фото В. ГРИБА.

Композитор — громадянин

Багатогранна спадщина відомого українського радянського композитора і активного громадського діяча народного артиста СРСР, лауреата Державної премії УРСР імені Г. Г. Шевченка Георгія Іларіоновича Майбороди є цінним внеском у скарбницю радянського музичного мистецтва.

Народився майбутній композитор 1 грудня 1913 року в селі Пелешівщині Ілобильського району на Подільщині в родині хлібороба. Початкову освіту здобув у сільській школі, а після закінчення Кременчуцького індустріального технікуму (1931 р.) працював на алюмінієвому заводі в Запоріжжі. Тут він брав участь у гуртках художньої самодіяльності, навчався гри на багатьох інструментах, вивчав теорію музики та музичну літературу. Особливо любив співати в хорі (трохи пізніше для самодіяльного хорового колективу «Дніпрорельстан» Г. Майборода зробить чимало прекрасних обробок та аранжировок).

Київське музичне училище, до якого він вступив 1935 року, закінчує за один рік. Звідси лагала пряма стежка до консерваторії. Навчався Георгій Майборода в класі професора Л. М. Ревуцького.

Перші значимі твори митця — солов'ї «Дума» на вірші Т. Шевченка, симфонічна поема «Каменирі», за твором І. Франка, симфонія, ряд романсів, фортепіанних п'єс... До 125-річчя від дня народження Тараса Шевченка митець створив симфонічну поему «Лілея», в якій правдиво і емоційно оспівав трагічну долю української дітвори.

У Другій симфонії митець розвиває традиції українського національного симфонізму. Головний герой твору — радянська людина, будівник світового майбутнього. Композитор вдало використовує фольклорні матеріали, особливо це характерно для третьої частини, де в шести варіаціях широко розвинута тема української народної пісні «Ой мати, мати».

Життєстверджу ю ч и й патріотизм, світле почуття братерського єднання народів нашої країни, могутні ритми трудових буднів відчужаємо в кантаті

«Дружба народів». Возз'єднання українського народу в єдиній Радянській державі Г. Майборода присвятив «Гуцульську рапсодію» для симфонічного оркестру — оптимістичний твір, що відзначається яскравим мелодизмом, прекрасними барвами оркестрового письма. На відзнаку 300-річчя возз'єднання України з Росією митець створив вокально-симфонічну поему «Запоріжжя» на слова Любові Забашти, в якій непересічно трактується образ Богдана Хмельницького, правдиво відображено героїчну боротьбу українського народу проти польської шляхти.

Плідно працює митець і в оперному жанрі. Згадаймо «Милану» — оперу про мужню й відважну закарпатську дівчину, «Арсе-наль», де масштабно і рельєфно відображено революційні події на Україні: оперу «Тарас Шевченко» — історико-біографічний твір, з якого на повен зріст постає образ революціонера, борця за краще майбутнє свого народу, «Ярослав Мудрий» — монументальну історичну драму про Київську Русь і її прогресивного діяча-просвітителя.

Після війни Георгій Майборода створив багато романсів на вірші О. Пушкіна, Т. Шевченка, Лесі Українки, І. Франка, П. Тичини, А. Микшевича, С. Шипачова, Т. Масенка, В. Сосюрки, М. Рильського, А. Малишка... Хорові колективи нашої країни одержали прекрасний подарунок — збірку творів без супроводу, куди увійшли «На білу гречку впали роси», «Поле чорніє», «Дош», «Ірсоа покошено» та інші. Георгій Майборода — автор музики до ряду театральних вистав та художніх кінофільмів («Таврія», «Солдатка», «Якби камінь говорив...»). Після закінчення аспірантури при Київській консерваторії (1948 р.) митець довгий час працював педагогом, свого часу очолював Спільноту композиторів України.

Композитор часто зустрічається з трудівниками республіки, виступає з авторськими концертами. Таких зустрічей завжди чекають шанувальники його творчості.

Б. СЛЮСАР,
музикознавець.
м. Світловодськ.

ФОРУМ КАМПУЧІЙСЬКОЇ МОЛОДІ

ПНОМПЕНЬ. (ТАРС). Важливою подією суспільно-політичного життя кампучійського народу став перший з'їзд асоціації революційної молоді Кампучії, який завершився тут роботу. В ньому взяли участь більш як 300 делегатів усіх провінцій і міст республіки. Форум обговорив підсумки роботи молодіжних організацій за минулі п'ять років, намітив завдання на наступний період, обрав керівні органи.

Член Політбюро ЦК НРПК, голова національних зборів НРПК Чеа Сім, який виступив на закритті з'їзду, відзначив заслуги юнаків і дівчат у революційній боротьбі кампучійського народу, підкреслив їх роль у справі будівництва основ

соціалістичного суспільства. Всі досягнення революції, заявив він, нерозривно зв'язані з підтримкою Радянського Союзу, інших соціалістичних країн.

Молодь прийняла спеціальну заяву, яка викривала злочинні плани Пол Пота-Ієнг Сари, містить протест проти присутності полпівців в ООН. Варварський режим геноциду, говориться в документі, завдав величезної шкоди кампучійському суспільству.

З'їзд закликав юнаків і дівчат віддавати всі сили справі захисту батьківщини та будівництва нового суспільства, брати активну участь у здійсненні революційних перетворень, розвинути національну економіку, науку і культуру.

На першому пленумі Центрального Комітету Асоціації його головою обрано Сам Сундіана.

ДіслЯмовсЯ до кохання

Валерій ГОНЧАРЕНКО

Дні на обрії креслять кола.
Дні, мов птиці, на землю падають,
Де сільська восьмирічна школа
У саду білопінним плаває.
Вже три роки я вчителюю
І увечері при вікні
Задивляюся в синю млу я,
Де ввижаєшся ти мені.
Ніби йдеш і говориш: «Ось я
Через весни проходжу вброд».
Два крила золотих волосся
Над серпами темних брів.
Післявузівські роки дивні.
Із минулого все не вирвемось.
І стає мені сумно й злимо,
Що ніколи ми не зустрінемось.
Що навіки зламались гордо
Брів серпи у крутому зламі.
Виростають літа, як гори,
Поміж нами. Так, поміж нами.
Тополята сивіють кронами,
Озираються в день зелений.
Стали саарок стежки дорогами,
По яких ти пішла від мене.
О наївності шал! Як часто
Самолюбству дурному годимо:
Помилками лаєм щастя,
Хоч в полатаному й не ходимо.
Давня школа. Уроки. Зошити.
Пам'ять листяно обліта.
Будуть спомини наші довшати,
Укорочуючи літа.
Синьооке студентське лихо,
Винен я, а не ти, не ти.
Повернись безтурботним сміхом,
Чи принаймні мене прости.
Дні кружляють над білим садом.

Сад цей роками оброста.
Я сьогодні нарешті сяду
І... собі напишу листа.
Розповім не якусь історію,
А про день, що давно минув.
Пам'ятаєш, з аудиторії
Ми виходили. Дошк линув.
Він батожив газон і ружі,
Заливав целофанно площу.
І тоді я через калюжі
Ніс тебе — найдорожчу ношу.
Із волосся дзвінкі краплини
По обличчю моїм текли.
І веселою очі сині,
Твої очі тоді цвіли.
Напишу, і зітхнеш незримо ти,
Станеш поруч, моя до болю.
Як ці спомини важко втримати,
А ще важче нести з собою.
Ось чому в березневій просині
Я хмелію в терпкій уяві
І сліди твої реу, мов проліски,
Щоб до серця тулить в нестямі.

ПИШНОГУБА моя сусідка
Загадкою, мов телеграма:
— У вас гостя.
— Невже? І звідки?
Мабуть, мама?
— Ой ні, не мама.
В незбагненній щемкій тривозі
Я знітивсь у хвилині тій,
Коли вмиль на крутім порозі
Засліпив мене усміх твоїй.
Як повірять я міг в цю казку,
В неймовірно чарівну мить:
— Ти... Ну здраслуй. Проходь, будь ласка
Роздягайся.. Та що ж це ми...
На смугастих простих доріжках,
Поправляючи сукню синю,
Ти стояла у босоніжках
Неймовірніша за богиню.
Приголомшений словом кожним,
Я на місці топтався несміло.

Ти сказала: «Давай серйозно
Поговоримо. Що за діло?
Ми сучасні чи не сучасні?
Що було, то уже пройшло.
Виправляти дурниці власні,
Не таке це вже справді зло.
Я люблю лиш тебе одного.
Час це мулом не занесе.
Чоловік мій... Та що про нього.
Розійшлися ми. От і все».
Ет, бабусині забобони:
«Розвіднячка — не для сім'ї».
У кохання — свої закони.
У людей — помилки свої.
Треба нам на шаленій відстані
Злу погорду в собі душити.
Бо любов — це найбільша істина,
Зрозуміла лише душі.
Хай фата не ліпилась крилами.
Ми крилатими й так були.
За буфет на кустарнім килимі
Дві русалки кудись плвли.
Як світилися вдово ми радістю,
Мов сплітали вогненне коло.
А русалочки ті все гралися
І всміхалися загадково.
В'юнко грала твоя усмішка
То жариною, то жоржиною,
І незвично уперше нишком
Я тебе називав дружиною.

РАНОК збіг, мов хлопчик із кручі,
Розбурунивши тиші плавні.

Я себе почував, як учень
Котрий скоїв щось непоправне,
Я мрійливо кусав пір'їну,
Присмирнілий, малий такий.
А ще був я у ту хвилину
Жалюгідний і боязкий.
Ніби щастя мого підкову
Замінив хтось на злу усмішку.
Я повільно, по-діловому
Запалив сигарету нишком.
В кільцях синього диму линучи
В світ ілюзій, у світ крихкий,
Мов павук павутиння липнуче,
Гарячково снував думки:
«Ха, чудово! Скажіть, будь ласка,
Як це просто: не він — то я.
Хлопче, хлопче, ти віриш в казку,
Але ж казка це не твоя.
Почуття молоді поновим,
Позолоту — на мідний гріш.
Ах, кохання! Скажіть, панове.
А що думала ти раніш?
І коли ти нараз поквапилася,
У мій бік покосивши оком:
«Вже шкодуєш... Що так все трапилось?»
Я тоді промовчав жорстоко.
Я мовчав, як зігнувши плечі,
У невимовній безнадії
Ти складала немудрі речі,
Опустивши додолу вії.
Ледь затрималася за порогом
Із дохором в очах відкритих.

Та я знав, що тепер до нього
Ти поїдеш, його дурити.
А можливо, була ти іншою:
Незаслужено так ображена.
Ранок, ніби хлопчик із віршами
Серед хати спинився вражено.

ВСЕ так само я вчителюю.
Обживаюся. Лиш повесні
Дивну пам'ять свою молю я,
Щоб не снилася ти мені.
Романтична бридність. Навіщо
За коханням зітхати щораз?
Слава богу, що не навічно
Це дурне почуття у нас.
Я від літа живу до літа
В добрім настрої. Все гаразд.

Є у мене дружина Ліда
І трирічний синець Тарас.
Не зима ще, а рання осінь
Білить скроні. Та це дарма.
Хтось писав мені, що і досі
Не одружена ти. Сама.
Теж учителька. Холостячка.
А вже ж роки не голубі.
О наївна смішна гордячка,
Далебі, ти ночами довго
У подушку ховаєш плач.
Власне, що вже мені до того?
До чужого життя? Пробач.
Наша юнь, поцілунки, все це
Так далеко й дитинно так.
Я спокійний. Ось тільки серце
Б'є з думками чомусь не в такт.
Ні, кохання — це давнє марево.
І не в ньому, звичайно, суть.
Без любові жили й помремо.
Та й від неї тепер не мруть.
Що вже там! Постаріла, певно
Ти в свої тридцять вісім літ.
Я ж новенький «жигуль» щоденно
Викермовую із воріт.
Правда, їхати нам до школи
Метрів триста, не більше, все ж...
Задоволений як ніколи.
Ну, а ти все одно живеш.
І квартири, мабуть, не маєш.
(Одиначка. Кіно, шиття).
Деся кімнату тісну наймаєш,
Як студентка. Що за життя?
Чи для цього ми вуз кінчали?
Треба ж нам і пожити як слід.
Знаєш, молодості причали
Не придатні для зрілих літ.
Я це вчасно збагнув і часто
Мрію з гумором про своє:
Не в карбованці наше щастя,
А у сотні, коли та є.

ТСЕЛО чомусь не прокинеться.
І у горлі мій крик дрижить.
Ніч холодна, немов покійниця,
В саяві місячному лежить.
І якісь вапнякові плями
Обліпили високе небо.
На столі моїм телеграма
Не від тебе, а вже про тебе.
Сповідь твій брат суворого,
Бгає літери в інформацію,
Що померла ти у віаторок.
Завтра похорон. О п'ятнадцятій.
О, навіщо і це ще знати.
Так! І що не минає нас тільки.
Я на сумніви й так багатий.
А тим більше на їхні наслідки.
Я стою при вікні, судомлячись.
В шибку вткнувшись чолом гарячим,
Щиро плачу я, не соромлячись.
По-дитячому гірко плачу.
Ноша спогаду не полегшена,
Коли б'ється у ній відчай.
Найблизкіша і найдалекіша,
Ти прости мене... Не прощай!
Не прощай самолюбовство хворе,
Де душею так легко впасти.
Хто придумав для себе горе,
Той не зможе повірити в щастя.
У чарівнім твоїм полоні
Вже мені не плити у вчора.
Буду в пам'яті на припоні
Я стою, мов дірявий човен.

ТАКА молода і світла,
На обрії, в полон гіркий
Ти бігла по стежці літа,
Розкрилиши дві руки.
Кусала уста солоні.
Півсонця в тумані сліз...
Мов сивий тюльпан, сьогодні
Дивлюся тобі услід.
Кохана, у цьому світі,
Де стільки словесних злив,
Невже я не вмів любити?
Невже я колись любив?

ВІД РЕДАКЦІЇ. Друкуючи поему Валерія Гончаренка, ми сподіваємось одержати від вас, шановні читачі, листи-відповіді на запитання, які поставив в поемі автор. Чекаємо на листи-роздуми про взаємини закоханих юнака і дівчини, дівочу і чоловічу гордість, сучасну молоду сім'ю тощо.

Редактор Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой коммунар»

орган Кировоградского
областного комитета

ЛКСМ Украины.

На украинском языке.

НАША АДРЕСА:
316050, МСП,
м. Кировоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відпо-
відального секретаря — 2-46-87; відділів
комсомольського життя — 2-46-57; пропаганди
— 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87;
військово-патріотичного виховання та
спорту фотолaboratorії — 2-45-35; ого-
лошень — 2-56-65; коректорської —
3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Газета виходить в вівторок
четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва

«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому

Компартії України

м. Кировоград, вул. Глінки, 2.

БН 05785.

Обсяг 0,5 друк арк.

Зам. № 591.

Тираж 51500